15 ANI DE LA CONGRESUL AL IX-lea AL P.C.R.

„DACIADA", UN DAR DE INESTIMABILĂ VALOARE PENTRU MIȘCAREA NOASTRĂ SPORTIVĂ

Perioada care a trecut de la cel de al IX-lea Congres al partidului — un deceniu și jumătate în care patria noastră a repurtat cele mai mari succese din istoria sa multimilenară — a fost marcată, și pe plan sportiv, de remarcabile realizări la baza cărora au stat hotărîrile de partid privind mișcarea sportivă — toate emanate din inițiativa și sub îndrumarea secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, care în 1976 avea să inițieze, de asemenea, crearea „Daciadei" marea competiție polisportivă națională.

Cu aproape 4 ani în urmă, într-un sfîrșit de vară, cînd roadele cîmpului adunau grăbite razele soarelui, am asistat la Palatul sporturilor și culturii din Capitală la emoționanta întîlnire a secretarului general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat, cu medaliații olimpici de la Montreal. Luînd cuvîntul pentru a-i felicita pe laureați, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu înalta-i clarviziune și capacitate de a cuprinde ansamblul problemelor, a ținut să arate tuturor importanța nu numai a sportului de performanță, ci și a celui de masă. **„Dacă vrem ca la Moscova, la Jocurile Olimpice din 1980, să obținem rezultate mai bune** — spunea secretarul general al partidului — **...atunci este necesar să desfășurăm o largă mișcare de masă. Să întărim activitatea cluburilor școlare, a cluburilor universitare, cluburilor muncitorești, cluburilor sătești, în așa fel încît mișcarea noastră sportivă să se transforme într-o puternică mișcare de masă, care să cuprindă practic întregul tineret al patriei".**

În acel an 1976, ca urmare a hotărîrilor luate la Congresul educației politice și al culturii socialiste, s-a născut „Cîntarea României", manifestare cultural-artistică fără precedent. **„Avem în vedere** — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — **să angajăm în această activitate și mișcarea noastră sportivă, ca, alături de aceste competiții, să organizăm competiții sportive naționale, adevărate olimpiade — dacă le putem numi așa; vom căuta să găsim un nume însă românesc pentru ele".**

Și, într-adevăr, denumirea s-a găsit. I s-a spus „Daciada", cuvînt plin de rezonanțe istorice, care amintește tuturor de strămoșii noștri, de dacii care acum 2 050 de ani și-au întemeiat, pe meleagurile locuite azi de noi, primul stat centralizat și independent, sub conducerea lui Burebista.

Pornind la drum, „Daciada" și-a cunoscut de la început țelurile. Ele au fost fixate limpede tot de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, în aceeași cuvîntare, spunea: ... **„principalul trebuie să-l constituie preocuparea de a angaja în această activitate întregul nostru tineret, de a face ca în formarea omului nou, constructor al socialismului, să îmbinăm educația cultural-politică cu educația fizică, de a forma un tineret sănătos, atît din punct de vedere al concepției politice și culturale, cît și din punct de vedere fizic".**

Au trecut de atunci patru ani. În septembrie 1978, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat au asistat la prima finală pe țară a „Daciadei" — o splendidă demonstrație a uriașelor și nesecatelor puteri ale sportului de masă și de performanță, un prilej pentru tineretul nostru de a se angaja în fața iubitului conducător al partidului și statului nostru de a munci fără precedent pentru creșterea prestigiului sportiv al țării, pentru gloria patriei noastre socialiste.

Azi, după patru ani de la lansarea „Daciadei", putem spune că țelurile fixate de secretarul general al partidului sînt pe cale de îndeplinire. Tineretul, tot mai mulți oameni ai muncii, practică cu regularitate exercițiul fizic, sportul și turismul, participă cu entuziasm la competițiile comunale, orășenești, județene și interjudețene, la cupele pe ramuri de producție, la festivalurile sportive muncitorești sau sătești, la campionatele pe întreprinderi și instituții, desfășurate sub egida „Daciadei".

Marea competiție polisportivă națională, creată din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, a devenit un bun îndrăgit al maselor, un nesecat izvor de sănătate, energie și putere de muncă, un dar de neprețuit, pe care secretarul general al partidului l-a oferit mișcării noastre sportive, care azi, îi aduce omagiul său profund.

Sever NORAN

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ DE GIMNASTICĂ – ADMIRATĂ ÎN ÎNTREAGA LUME

Beneficiind, prin grija partidului și statului, de condiții excelente de pregătire, gimnastele și gimnaștii noștri au obținut strălucite succese în acest ultim deceniu și jumătate

A devenit un fapt obișnuit, ntrat de-acum în firescul lucrurilor, ca despre școala românească de gimnastică să se vorbească în cuvinte elogioase, cei mai autorizați reprezentanți ai săi purtîndu-i renumele pe toate meridianele globului. Este o realitate a anilor luminoși de după 23 August 1944, și cu deosebire, a ultimilor 15 ani, în care gimnastele și gimnaștii români au obținut cele mai mari succese din activitatea lor, au atins culmi despre care nici nu se vorbea cu două decenii în urmă. Între altele, să menționăm triumful gimnasticii feminine românești la Jocurile Olimpice de la Montreal, din 1976, cucerirea Cupei Europei atribuită gimnastei cîștigătoare de 3 ori a campionatului european la individual compus, a primelor medalii de aur la campionatele mondiale, atît la feminin cît și la masculin, precum și obținerea a numeroase victorii în turnee internaționale cu mare miză — toate avînd un impresionant ecou internațional, atît în rîndurile specialiștilor, cît și ale publicului larg iubitor de sport. Și, ca o consecință firească a constantelor afirmări internaționale ale gimnasticii noastre, specialiști din țări cu activitate sportivă recunoscută, chiar în gimnastică, solicită tot mai des schimburi de experiență cu antrenorii și tehnicienii români, pentru a cunoaște, pentru a vedea la fața locului stilul și metodele lor de lucru, maniera în care reușesc să dea, cu o impresionantă consecvență, talente de autentică valoare internațională, sportivi și sportive care se impun cu autoritate în marile competiții organizate pe plan mondial.

Cînd Nadia Comăneci a apărut în plenitudinea talentului ei la Campionatele europene de la Skien, din Norvegia, în mai 1975, cei mai mulți au socotit cîștigarea titlului de campioană europeană absolută de către o tînără gimnastă de 13 ani și jumătate drept o mare surpriză. Dar aveau să-și reconsidere curînd punctul de vedere. Și aceasta pentru că Nadia Comăneci a devenit la Montreal adevărata eroină a Jocurilor Olimpice, a fascinat întreaga lume prin înalta ei măiestrie tehnică, prin virtuozitatea evoluțiilor sale. Și nu este cu nimic exagerat cînd se afirmă că marea noastră sportivă a schimbat cursul dezvoltării gimnasticii. Pentru a confirma parcă rezervele inepuizabile ale gimnasticii feminine românești, forța sa de afirmare pe plan european și mondial, în anii următori noi și noi sportive românce au avut un cuvînt greu de spus, fie la campionatele europene sau mondiale, fie la Jocurile Mondiale Universitare. Să menționăm că Emilia Eberle, Dumitrița Turner, Rodica Dunca, Melita Rühn, Marilena Vlădărău, împreună cu Nadia Comăneci, au cucerit, anul trecut, titlul de campioană mondială pe echipe, iar Emilia și Dumitrița au obținut medalia de aur în finalele pe aparate la sol și, respectiv, sărituri, în admirația întregii lumi sportive.

Întrebările pe care le auzim cel mai adesea sînt următoarele: cum se explică succesele școlii românești de gimnastică? Ce anume stă la baza atîtor și atîtor prestigioase și constante victorii?

Fără îndoială, o primă realizare a gimnasticii noastre în acești ani este puternica dezvoltare a bazei materiale. La Onești, Deva, București, Baia Mare, Bacău, Arad, Ploiești și în alte orașe ale țării au fost construite săli speciale de gimnastică, deschise de dimineața pînă seara pentru sportivele și sportivii preocupați de continua creștere și perfecționare a măiestriei lor sportive. S-a îmbunătățit considerabil procesul de selecție, element deoseori hotărîtor în descoperirea și afirmarea unor talente autentice. Au cunoscut un mare succes și s-au soldat cu rezultate dintre cele mai frumoase acțiunile mari întreprinse în județele Bacău și Hunedoara pentru alegerea sportivelor care urmau să fie cooptate în grupele de performanță de la Onești și Deva. Acum doi ani, antrenorii Marta și Bela Karoly, în colaborare cu coregraful Geza Pojar, au trecut prin sita deasă a selecției aproape 12 000 de fetițe din județul Hunedoara și zonele limitrofe, pentru a alege pe cele 240 de gimnaste ale clubului sportiv școlar „Cetate" Deva. Și nu în ultimul rînd trebuie să vorbim despre continua îmbunătățire a procesului de antrenament, ca urmare a apariției unui mare număr de tehnicieni și antrenori dotați deopotrivă cu pasiune și competență, unii dintre ei din rîndurile foștilor gimnaști sau gimnaste, care și-au propus ca principal obiectiv descoperirea, buna instruire și lansarea pe plan internațional a talentelor reale ale gimnasticii noastre. Nu putem încheia aceste considerații fără a menționa o realizare realmente de prim ordin. Și anume, preocuparea constantă de a impune gimnastica românească pe plan internațional prin elemente și mișcări de mare virtuozitate, unele în premieră mondială, înscrise în analele acestei discipline sub paternitate românească.

În ultimii 15 ani, gimnastica, datorită grijii necontenite a organelor de partid și de stat, a devenit, spre satisfacția întregii țări, una din disciplinele de frunte ale mișcării sportive românești, poziție care, sperăm, va fi confirmată și la Jocurile Olimpice de la Moscova.

Constantin MACOVEI

În spiritul indicațiilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

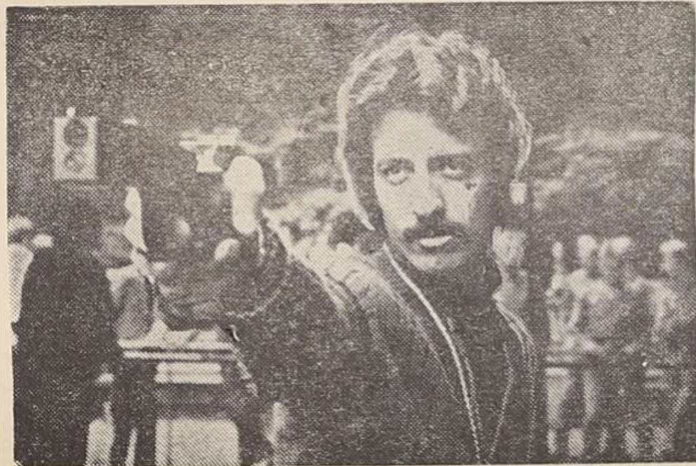
SPORTIVUL – PERFORMER ÎN ARENĂ, DAR ȘI ÎN MUNCĂ, ÎN VIAȚĂ

Pe firul evoluției ascendente a mișcării noastre sportive, al integrării ei tot mai puternice în viața socială și al continuei afirmări pe plan internațional, ne rețin atenția — prin proeminenta lor semnificație — o serie de jaloane, adevărate resorturi ale progresului, care au făcut din ultimul deceniu și jumătate perioada cea mai prolifică, a sportului românesc. De la Legea sportului — prima de acest fel în țara noastră — a cărei elaborare, la scurt timp după Congresul al IX-lea al P.C.R., purta pecetea spiritului novator, revoluționar, dinamic, cutezător, caracteristic întregii activități a secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, pînă la Programul de dezvoltare a activității de educație fizică și sport, aprobat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., sau la lansarea „Daciadei", competiția polisportivă națională cu ample rezonanțe și efecte în sportul de masă și de performanță, asemenea jaloane de importanță vitală pentru mișcarea sportivă i-au asigurat acesteia ridicarea pe trepte calitative din ce în ce mai înalte, o dinamică impresionantă, în pasul alert, plin de prospețime și elan, înregistrat de toate celelalte sectoare ale activității economico-sociale.

Efectele concrete s-au exprimat în milioane și milioane de tineri și vîrstnici care se bucură de binefacerile educației fizice, sportului și turismului, precum și în performanțele fără precedent ale celor ce au reprezentat România în competiții internaționale. Și, ca un corolar al lor, în acele semnificative distincții — între care titlul de Erou al Muncii Socialiste primit de Nadia Comăneci — pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a înmînat medaliaților J.O. de la Montreal. Acest înalt gest fiind simbolul dragostei și aprecierii de care se bucură tinerii care se disting prin muncă fără preget și prin talent, prin spirit cutezător și devotament față de culorile țării.

Dealtfel, formarea în perimetrul sportului a unor tineri cu alese trăsături, bine pregătiți pe plan sportiv, dar și pe plan politic și profesional, educați în spiritul exigențelor etice ale societății pe care o edificăm a stat permanent în atenția conducerii partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, care a subliniat în mai multe rînduri contribuția sportului în formarea omului nou al societății noastre — sănătos și viguros, armonios dezvoltat din punct de vedere fizic, cît mai bine înarmat cu teoria cunoașterii, educat în spiritul normelor eticii și echității socialiste, prin muncă și pentru muncă, apt să-și îndeplinească istorica misiune de constructor al socialismului și comunismului pe pămîntul României, să contribuie la continua propășire a patriei. Ne stăruie în minte, în acest sens, cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu, rostite în fața studenților bucureșteni, în 1976, cu prilejul deschiderii anului școlar și universitar, de la tribuna mitingului ce a avut loc la Institutul Politehnic, tribună în care se afla — înaltă cinste acordată unui merituos sportiv — și tripla campioană olimpică, gimnasta Nadia Comăneci: **„Societatea pe care noi o edificăm este o societate a muncii, în care fiecare cetățean trebuie să participe activ în domeniul pentru care s-a pregătit la opera generală a poporului; în același timp, societatea noastră cere un om cu un orizont tot mai larg, cu o privire cutezătoare, în stare să promoveze noul cu hotărîre în activitatea generală consacrată progresului, prosperității".**

Iată, deci, o chemare adresată tineretului studios, în rîndul căruia se află an de an sute și chiar mii de sportivi care, concomitent cu pregătirea pentru înalta performanță, depun eforturi susținute în muncă sau pentru însușirea temeinică a unei profesii, pentru împlinirea aspirațiilor profesionale. Ei se bucură de condiții deosebite create de partid și stat, de un sprijin concret și eficient pentru a deveni, în afara terenurilor de sport, oameni de nădejde, utili societății, capabili de performanțe valoroase și în profesiile pe care și le aleg. Avem atît de multe exemple de tineri sportivi care se disting în activitatea productivă, creatoare, în cele mai felurite profesii, încît simpla înșiruire a numelor lor ar depăși spațiul rezervat temei. Medici de reputație, ingineri destoinici, pedagogi de vocație, tineri conducători de întreprinderi și instituții, oameni harnici, combativi, cu frumoase trăsături de caracter, prețuiți pentru puterea lor de muncă și creație, pentru capacitatea lor de a se dărui colectivului, pentru cutezanță și spirit revoluționar, s-au ridicat din rîndul sportivilor.

Corecordman mondial, cu 598 p, la pistol viteză, Corneliu Ion *a obținut media 10 la Examenul de stat, susținut la absolvirea Academiei de studii economice din București* Foto: V. BAGEAC

De o inestimabilă valoare în formarea multilaterală a tineretului sportiv au fost numeroasele documente și indicații oferite, ca ghid cuprinzător pentru activitatea de educație fizică și sport din țara noastră, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. **„Odată cu pregătirea tehnică de specialitate** — arăta secretarul general al partidului în MESAJUL adresat în 1975 Conferinței pe țară a mișcării sportive — **trebuie intensificată munca de educare politică a sportivilor, pentru formarea unui tineret cu însușiri fizice superioare și, în același timp, cu o ținută demnă și responsabilă în societate, cu un înalt nivel cetățenesc, participant activ, conștient, la lupta și eforturile întregului popor, pentru construirea socialismului și comunismului în România".**

Iată o luminoasă călăuză a activității tuturor celor ce participă la instruirea și educarea tineretului sportiv, o afirmație prin care se face, de fapt, portretul omului nou format cu atare și pe terenurile de sport în anii de glorie ai construcției socialiste.

Aurelian BREBEANU